

[Margrete Auken]

købet højeksplosivt materiale om bord, og hvor har vi garanti for, at man ikke kan sejle igennem med f. eks. a-kraftaffald selv i Lille Bælt uden at have lods med? Det er, som om man tager meget, meget forsigtigt på dette spørgsmål og lader alle de andre hensyn vige.

Spørgsmålet er nemlig, hvor tungtvejende ens holdninger og især de indgåede aftaler – her tænker jeg altså på Ramsarkonventionen – skal være i forhold til de almindelige, lidt slatne regler, der findes, og de er virkelig meget slatne, da de først og fremmest handler om, hvad man vil anbefale.

Det er rigtigt, at lods ikke nødvendigvis sikrer, at der ikke sker ulykker, men ved de fleste af de ulykker, der er sket, har der ikke været lods om bord; i det ene af de russiske skibe var der ingen lods, på det andet var der to.

Nu vel, det kan være svært at få tvang igennem, og det anerkender jeg, selv om jeg må mene, at de lande, der har underskrevet Ramsarkonventionen – og det gælder de fleste af dem, der sejler igennem i Danmark – af samme grund må kunne gå ind på ret restriktive arrangementer.

Men man kunne vel forbedre forholdene ved hjælp af penge; det viser sig meget ofte at være en god måde at forbedre folks moral på. Hvad om vi betalte disse lodser? Jeg synes nok, at det var prisen værd for Danmark, og jeg er næsten overbevist om, at det ville øge lodstallet ganske betydeligt. Jeg ved godt, at det indvendes, at især de russiske skibe vil være meget utilbøjelige til at tage lods om bord – nu gør de det faktisk i stor stil – men skulle vi ikke lade det komme an på en prøve med at betale for dem og så se, hvordan det går? Jeg er sikker på, at f. eks. skibe, der sejler under bekvemmelighedsflag, vil være meget modtagelige for argumenter af økonomisk art i denne sammenhæng.

Industriministeren (Erling Jensen):

Fru Margrete Auken kom overordentlig langt omkring i sin reformiver, og jeg er bange for, at jeg ikke tør love så vidtgående reformer. Når det drejer sig om søfart, bevæger vi os i udpræget grad på internationalt samarbejdes område. Det er vigtigt for os at gå ind i dette samarbejde, og ingen behøver at være i tvivl om, at vi går ind i det med den

holdning, at vi skal sikre såvel de søfarende som vore miljøer, så vidt det overhovedet lader sig gøre. Man har mig bekendt aldrig truffet os vrangvillige til at gå så langt, som det var muligt, i disse aftaler.

Endelig skal jeg sige, at fru Margrete Auken misforstod mig: da jeg sagde, at der i slutningen af denne uge var sandsynlighed for, at der blev vedtaget en rekommandation af lodser i Sundet, beklagede fru Margrete Auken, at det ikke for længst var sket på Store Bælt. Jeg sagde imidlertid, at den rekommandation for Store Bælts vedkommende kom i 1975.

Margrete Auken (SF):

Jeg er lidt ked af, jeg ikke fik svar på min fortræffelige idé, at vi betalte for lodser, for jeg synes, det måtte løse nogle af disse problemer. Der bliver sagt – og jeg har også set det fra tidligere redegørelser, hvor spørgsmålet har været rejst her i tinget – at der ikke er grænser for, hvor velvillig man er, og hvor meget man vil gøre, og hvor meget det ligger én på sinde. Så kommer jeg med et sådant forslag, og jeg kan ikke være den første, der har gjort det. Hvad er baggrunden for, at man ikke kan tilbyde, at vi stiller lods gratis til rådighed?

Industriministeren (Erling Jensen):

Baggrunden er økonomi, fru Margrete Auken.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 19

12) Til *arbejdsministeren* af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren trække børnepasningscirkulæret tilbage og dermed forhindre, at flere arbejdsløse med børnepasningsproblemer henvises til bistandskontorerne?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge dagspressen har Frederikshavn kommunes socialudvalgsformand givet udtryk for, at kun familier med fast arbejde kan få børn i daginstitutioner, hvilket umuliggør, at lediges børn kan komme i betragtning. Ifølge børnepasningscirkulæret kan